

Rozhodnutí Nejvyššího soudu ČSR ze dne 29.07.1971, sp. zn. 6 Tz 20/71, ECLI:CZ:NS:1971:6.TZ.20.1971.1

Číslo: 47/1972

Právní věta: Ukládá-li soud v témže rozsudku trest za trestný čin (přečin), jímž byl obviněný pravomocně uznán vinným jiným rozsudkem a za další trestný čin (přečin) spáchaný po vyhlášení onoho rozsudku, uloží za každý z těchto trestných činů (přečinů) trest samostatný. Ustanovení § 35 odst. 1 o trestu úhrnném tu nepřichází v úvahu.

Soud: Nejvyšší soud České soc. rep.

Datum rozhodnutí: 29.07.1971

Spisová značka: 6 Tz 20/71

Číslo rozhodnutí: 47

Číslo sešitu: 7

Typ rozhodnutí: Rozhodnutí

Hesla: Trest úhrnný

Předpisy: 140/1961 Sb. § 35 odst. 1
§ 35 odst. 2

Druh: Rozhodnutí ve věcech trestních

Sbírkový text rozhodnutí:

Č. 47/1972 sb. rozh.

Ukládá-li soud v témže rozsudku trest za trestný čin (přečin), jímž byl obviněný pravomocně uznán vinným jiným rozsudkem a za další trestný čin (přečin) spáchaný po vyhlášení onoho rozsudku, uloží za každý z těchto trestných činů (přečinů) trest samostatný. Ustanovení § 35 odst. 1 o trestu úhrnném tu nepřichází v úvahu.

(Rozhodnutí Nejvyššího soudu ČSR ze dne 29. 7. 1971 sp. zn. [6 Tz 20/71](#).)

Rozsudkem okresního soudu ve Vyškově ze dne 4. 6. 1970 sp. zn. 1 T 101/70 byl obviněný J. P. uznán vinným trestným činem porušování domovní svobody podle § 238 odst. 1 tr. zák., a byl mu uložen nepodmíněný trest odnětí svobody v trvání 10 měsíců, pro jehož výkon byl zařazen do druhé nápravně výchovné skupiny.

K odvolání obviněného byl usnesením krajského soudu v Brně ze dne 20. 8. 1970 sp. zn. 14 To 177/70 tento rozsudek zrušen ve výroku o trestu a věc vrácena okresnímu soudu ve Vyškově, aby ji v rozsahu zrušení znovu projednal a rozhodl.

Dne 2. 9. 1970 byl podán u okresního soudu ve Vyškově návrh na projednání přečinu podle § 9 odst. 1 písm. a) zák. č. 150/1969 Sb. proti obviněnému J. P. a okresní soud spojil tuto věc s trestní věcí pro trestný čin porušování domovní svobody podle § 238 odst. 1 tr. zák. ke společnému projednání a rozhodnutí.

Rozsudkem ze dne 28. 10. 1970 byl pak obviněný uznán vinným přečinem proti socialistickému soužití podle § 9 odst. 1, písm. a) zák. č. 150/1969 Sb., kterého se dopustil tím, že dne 18. 6. 1970 ztropil výtržnost, ač byl v únoru 1968 odsouzen rozsudkem okresního soudu ve Vyškově, sp. zn. 1 T 203/68, pro trestný čin ublížení na zdraví podle § 221 odst. 1 tr. zák. Za tento přečin, jakož i za trestný čin porušování domovní svobody podle § 238 odst. 1 tr. zák. kterým byl obviněný pravomocně uznán vinným rozsudkem v téže věci ze dne 4. 6. 1970, byl mu za použití ustanovení § 35 odst. 1 tr. zák. uložen úhrnný nepodmíněný trest odnětí svobody v trvání 12 měsíců, pro jehož výkon byl rovněž přeřazen do druhé nápravně výchovné skupiny.

K stížnosti pro porušení zákona podané ministrem spravedlnosti ČSR zrušil Nejvyšší soud ČSR rozsudek okresního soudu ve výroku o trestu a přikázal tomuto soudu, aby věc znovu projednal a rozhodl.

Z odůvodnění:

Úhrnný trest podle § 35 odst. 1 tr. zák. lze uložit jen v případech, kdy trestné činy nebo přečiny, za které je ukládán, byly spáchány v souběhu (ideálním nebo reálném), nikoli jde-li o případ recidivy. Vyplývá to z ustanovení § 35 odst. 2 tr. zák., podle kterého lze souhrnný trest, který je specifickým druhem úhrnného trestu, uložit jen, když později souzený trestný čin nebo přečin byl spáchán před tím, než byl v předcházející trestní věci vyhlášen soudem prvního stupně odsuzující rozsudek. Jen v tom případě jde o souběh trestných činů nebo přečinů. Byl-li však později trestný čin nebo přečin spáchán až po vyhlášení odsuzujícího rozsudku soudu prvního stupně v předcházející věci, nebyl další čin spolu s předcházejícím činem spáchán v souběhu, nýbrž jde o recidivu.

Z toho vyplývá, že obviněnému neměl být v této věci uložen úhrnný trest, když přečin podle § 9 odst. 1 písm. a) zák. č. 150/1969 Sb. byl spáchán až po vyhlášení rozsudku soudem prvního stupně, kterým byl obviněný uznán vinným trestným činem porušování domovní svobody podle § 238 odst. 1 tr. zák. Měl mu být tedy za každý tento čin (trestný čin a přečin) uložen trest samostatný.

Že nepřicházelo v úvahu uložení úhrnného trestu, vyplývá i ze skutečnosti, že v případě, kdyby byl soud trestní věc obviněného pro přečin proti socialistickému soužití podle § 9 odst. 1 písm. a) zák. č. 150/1969 Sb. projednával samostatně, nemohl mu uložit podle § 35 odst. 2 tr. zák. za tento čin a předcházející trestný čin porušování domovní svobody podle § 238 odst. 1 tr. zák. trest souhrnný, a to právě proto, že přečin nebyl spáchán před vyhlášením rozsudku o trestném činu, ohledně něhož zůstal tento rozsudek pravomocným.

Úhrnný trest uložený napadeným rozsudkem je tedy nezákonný. Při správném použití zákona bude nutno obviněnému P. uložit za trestný čin porušování domovní svobody podle § 238 odst. 1 tr. zák. a za přečin proti občanskému soužití podle § 9 odst. 1 písm. a) zák. č. 150/1969 Sb. samostatné tresty.